HOTĂRÂREA TRIBUNALULUI (Camera a cincea)

14 ianuarie 2016*

„Agricultură — Restituiri la export — Carne de pasăre — Regulament de punere în aplicare de stabilire a restituirilor la 0 euro — Acțiune în anulare — Act normativ care nu presupune măsuri de executare — Afectare directă — Admisibilitate — Articolul 3 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 182/2011 — Obligația de motivare — Articolul 164 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 1234/2007 — Încredere legitimă”

În cauza T-397/13,

Tilly-Sabco, cu sediul în Guerlesquin (Franța), reprezentată de R. Milchior, de F. Le Roquais și de S. Charbonnel, avocați,

reclamantă,

susținută de

Doux SA, cu sediul în Châteaulin (Franța), reprezentată de J. Vogel, avocat,

intervenientă,

împotriva

Comisiei Europene, reprezentată de D. Bianchi și de K. Skelly, în calitate de agenți,

pârâtă,

având ca obiect o cerere de anulare a Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 689/2013 al Comisiei din 18 iulie 2013 de stabilire a restituirilor la export în sectorul cărnii de pasăre (JO L 196, p. 13),

TRIBUNALUL (Camera a cincea),

compus din domnii A. Dittrich (raportor), președinte, și J. Schwarcz și doamna V. Tomljenović, judecători,

grefier: doamna S. Bukšek Tomac, administrator,

având în vedere procedura scrisă și în urma ședinței din 22 aprilie 2015,

pronunță prezenta

* Limba de procedură: franceza.

Hotărâre [1]

Istoricul cauzei

1 Reclamanta, Tilly-Sabco, este o societate activă, printre altele, în exportul de pui întregi congelați către țările din Orientul Mijlociu.

2 Prin prezenta acțiune, reclamanta solicită anularea unui act adoptat de Comisia Europeană prin care aceasta din urmă a stabilit la zero valoarea restituirilor la export în sectorul cărnii de pasăre pentru trei categorii de pui întregi congelați.

3 Principiile care guvernează restituirile la export sunt reglementate de Regulamentul (CE) nr. 1234/2007 al Consiliului din 22 octombrie 2007 de instituire a unei organizări comune a piețelor agricole și privind dispoziții specifice referitoare la anumite produse agricole („Regulamentul unic OCP”) (JO L 299, p. 1), cu modificările ulterioare.

4 Capitolul III, „Exporturi”, din partea III, „Schimburile comerciale cu țări terțe”, din Regulamentul nr. 1234/2007 cuprinde o secțiune II, „Restituiri la export”, consacrată restituirilor menționate. Articolul 162 din acest regulament prevede că, în măsura necesară pentru a permite realizarea exporturilor pe baza cursului sau al prețurilor pieței internaționale și în limitele care decurg din acordurile încheiate conform articolului 218 TFUE, diferența între aceste cursuri sau aceste prețuri și prețurile Uniunii Europene poate fi acoperită de o restituire la export pentru produsele din sectorul, printre altele, al păsărilor de curte.

5 Potrivit articolului 164 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1234/2007, restituirea la export este aceeași pentru întreaga Uniune. Potrivit alineatului (2) al aceluiași articol, restituirile sunt fixate de Comisie, iar această stabilire poate avea loc în mod periodic sau prin licitație pentru anumite produse. Acest alineat prevede de asemenea că, cu excepția cazului în care este stabilită prin licitație, lista cu produsele pentru care se oferă restituiri la export și valoarea acestei restituiri se stabilește cel puțin o dată la trei luni.

[omissis]

10 Prin Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 689/2013 din 18 iulie 2013 de stabilire a restituirilor la export în sectorul cărnii de pasăre (JO L 196, p. 13, denumit în continuare „regulamentul atacat”), Comisia, printre altele, a stabilit la zero cuantumul restituirilor la export pentru trei categorii de pui congelați, ale căror coduri sunt 0207 12 10 9900, 0207 12 90 9190 și 0207 12 90 9990.

11 Valoarea restituirilor pentru celelalte șase produse – în esență, pui – reluată în anexa la regulamentul atacat, care fusese stabilită la zero prin Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 1056/2011 al Comisiei din 20 octombrie 2011 de stabilire a restituirilor la export în sectorul cărnii de pasăre (JO L 276, p. 31), nu a fost modificată.

12 Potrivit anexei la regulamentul atacat, destinațiile vizate de restituirile la export sunt în special țări din Orientul Mijlociu.

13 În plus, regulamentul atacat a abrogat Regulamentul nr. 360/2013, care stabilea până la momentul respectiv nivelul restituirilor pentru sectorul în cauză.

[omissis]

1 — Sunt redate numai punctele din prezenta hotărâre a căror publicare este considerată utilă de către Tribunal.

Procedura și concluziile părților

17 Prin cererea introductivă depusă la grefa Tribunalului la 6 august 2013, reclamanta a introdus prezenta acțiune.

18 Prin act separat, depus în aceeași zi la grefa Tribunalului, reclamanta a introdus o cerere de măsuri provizorii în care solicita, în esență, președintelui Tribunalului suspendarea executării regulamentului atacat până la adoptarea deciziei prin care se finalizează litigiul principal. Prin Ordonanța din 29 august 2013, președintele Tribunalului a admis cererea Republicii Franceze de a interveni în cauza privind măsurile provizorii în susținerea reclamantei. Președintele Tribunalului a respins cererea de măsuri provizorii prin Ordonanța din 26 septembrie 2013, Tilly-Sabco/Comisia (T-397/13 R, EU:T:2013:502), și a dispus soluționarea cererii privind cheltuielile de judecată odată cu fondul.

19 Prin înscrisul înregistrat la grefa Tribunalului la 15 noiembrie 2013, Doux SA, o societate activă de asemenea în special în domeniul exportului de pui întregi congelați din Uniune către țările din Orientul Mijlociu, a formulat o cerere de intervenție în susținerea concluziilor reclamantei din litigiul principal. Prin Ordonanța din 7 aprilie 2014, președintele Camerei a cincea a Tribunalului a admis această cerere de intervenție.

20 Reclamanta a solicitat ca anumite elemente confidențiale cuprinse în memoriul în replică, precum și în anexele sale să fie excluse de la comunicarea către intervenientă. Comunicarea către intervenientă a înscrisurilor și a anexelor menționate a fost limitată la versiunile neconfidențiale prezentate de reclamantă. Intervenienta nu a ridicat obiecții cu privire la acest aspect.

21 Intervenienta a depus memoriul în intervenție în termenul stabilit, iar Comisia a prezentat observații cu privire la acesta de asemenea în termenul stabilit. Reclamanta nu a depus observații cu privire la acest memoriu în termenul stabilit.

22 Pe baza propunerii judecătorului raportor, Tribunalul a decis deschiderea fazei orale a procedurii și, în cadrul măsurilor de organizare a procedurii prevăzute la articolul 64 din Regulamentul de procedură al Tribunalului din 2 mai 1991, a invitat părțile să răspundă în scris la întrebări și a solicitat Comisiei să depună anumite documente. Părțile au răspuns la aceste cereri în termenul stabilit.

23 Reclamanta solicită Tribunalului:

— declararea admisibilității acțiunii;

— anularea regulamentului atacat;

— obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

24 Intervenienta solicită Tribunalului:

— declararea admisibilității acțiunii în anulare împotriva regulamentului atacat introduse de reclamantă;

— anularea regulamentului atacat;

— obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

25 Comisia solicită Tribunalului:

— respingerea acțiunii ca inadmisibilă sau ca nefondată;

— soluționarea cererii privind cheltuielile de judecată odată cu fondul.

În drept

26 În susținerea acțiunii, reclamanta invocă cinci motive, întemeiate, primul, pe o încălcarea a normelor fundamentale de procedură și pe un abuz de procedură, al doilea, pe un viciu de procedură și pe necompetență, al treilea, pe o lipsă de motivare, al patrulea, pe o încălcare a legii sau pe o eroare vădită de apreciere și, al cincilea, pe o încălcare a principiului protecției încrederii legitime.

27 Comisia, fără a ridica în mod formal o excepție de inadmisibilitate, susține că acțiunea este inadmisibilă. Aceasta estimează că reclamanta nu are calitate procesuală activă, întrucât, în opinia ei, condițiile prevăzute la articolul 263 al patrulea paragraf TFUE nu sunt îndeplinite.

I – *Cu privire la admisibilitate*

28 Reclamanta, susținută de intervenientă, arată că regulamentul atacat constituie un act normativ care o privește direct și care nu presupune măsuri de executare, conform celei de a treia ipoteze prevăzute la articolul 263 al patrulea paragraf TFUE. Cu titlu subsidiar, aceasta susține că regulamentul atacat o privește direct și individual, în sensul celei de a doua ipoteze prevăzute la articolul 263 al patrulea paragraf TFUE.

29 Trebuie să se înceapă prin a se examina dacă regulamentul atacat constituie un act normativ care privește direct reclamanta și care nu presupune măsuri de executare.

A – *Cu privire la existența unui act normativ*

30 În ceea ce privește, mai întâi, problema dacă regulamentul atacat constituie un act normativ în sensul celei de a treia ipoteze prevăzute la articolul 263 al patrulea paragraf TFUE, trebuie amintit că noțiunea de act normativ în sensul acestei dispoziții trebuie interpretată în sensul că privește orice act cu aplicabilitate generală, cu excepția actelor legislative [Hotărârea din 3 octombrie 2013, Inuit Tapiriit Kanatami și alții/Parlamentul și Consiliul, C-583/11 P, Rep., EU:C:2013:625, punctul 61, Ordonanța din 6 septembrie 2011, Inuit Tapiriit Kanatami și alții/Parlamentul și Consiliul, T-18/10, Rep., EU:T:2011:419, punctul 56, și Hotărârea din 25 octombrie 2011, Microban International și Microban (Europe)/Comisia, T-262/10, Rep., EU:T:2011:623, punctul 21].

31 Astfel precum subliniază reclamanta în mod întemeiat, un act are aplicabilitate generală dacă se aplică unor situații determinate în mod obiectiv și dacă produce efecte juridice în privința unor categorii de persoane avute în vedere în mod general și abstract [Ordonanța din 8 aprilie 2008, Saint-Gobain Glass Deutschland/Comisia, C-503/07 P, Rep., EU:C:2008:207, punctul 71, și Hotărârea Microban International și Microban (Europe)/Comisia, punctul 30 de mai sus, EU:T:2011:623, punctul 23]. În speță, trebuie să se sublinieze că regulamentul atacat are o aplicabilitate generală, întrucât are drept obiect să stabilească valoarea restituirilor la export care se aplică unei categorii de operatori avuți în vedere în mod general și abstract, și anume tuturor operatorilor care exportă produsele în cauză către țările vizate de regulamentul menționat.

32 Dat fiind că regulamentul atacat nu a fost adoptat nici în conformitate cu procedura legislativă ordinară, nici în conformitate cu o procedură legislativă specială, în sensul articolului 289 alineatele (1)-(3) TFUE (a se vedea în acest sens Ordonanța din 4 iunie 2012, Eurofer/Comisia, T-381/11, Rep., EU:T:2012:273, punctul 44), acesta constituie un act normativ în sensul celei de a treia ipoteze prevăzute la articolul 263 al patrulea paragraf TFUE.

33 Comisia recunoaște de altfel că regulamentul atacat este un act normativ.

B – *Cu privire la interesul direct al reclamantei*

34 Nu există niciun motiv ca noțiunea de afectare directă, astfel cum aceasta este impusă în ceea ce privește actele normative în cadrul celei de a treia ipoteze prevăzute la articolul 263 al patrulea paragraf TFUE, să fie interpretată în alt mod decât cel în care această noțiune este interpretată în cadrul celei de a doua ipoteze prevăzute la articolul 263 al patrulea paragraf TFUE, și anume în ceea ce privește acte care privesc „direct și individual” o persoană fizică sau juridică (a se vedea în acest sens Concluziile avocatului general Kokott prezentate în cauza Telefónica/Comisia, C-274/12 P, Rep., EU:C:2013:204, punctul 59).

35 Condiția de afectare directă impune, în primul rând, ca măsura incriminată să producă în mod direct efecte asupra situației juridice a particularului și, în al doilea rând, să nu lase nicio putere de apreciere destinatarilor acestei măsuri care sunt însărcinați cu punerea sa în aplicare, aceasta având un caracter pur automat și decurgând doar din reglementarea incriminată, fără aplicarea altor norme intermediare [a se vedea Hotărârea Microban International și Microban (Europe)/Comisia, punctul 30 de mai sus, EU:T:2011:623, punctul 27 și jurisprudența citată].

36 În speță, regulamentul atacat produce un efect juridic direct asupra reclamantei, în sensul că aceasta nu mai poate beneficia de restituiri la export în valoare pozitivă pentru exporturile sale de pui întregi congelați către țările din Orientul Mijlociu. Întrucât valoarea restituirilor la export a fost fixată la zero prin regulamentul atacat, acesta nu lasă nicio marjă de apreciere în această privință autorităților naționale însărcinate cu acordarea restituirilor. Chiar dacă o restituire la export ar fi acordată de o autoritate națională, aceasta ar fi în mod automat de o valoare egală cu zero, în măsura în care regulamentul atacat nu lasă nicio marjă de apreciere autorităților naționale care să le permită să stabilească o restituire la export cu o valoare pozitivă.

37 Așadar, reclamanta este direct afectată de regulamentul atacat.

38 De altfel, Comisia a confirmat, în răspuns la o întrebare adresată în această privință în cadrul ședinței, că ea nu contesta afectarea directă a reclamantei, aspect de care s-a luat cunoștință în procesul-verbal al ședinței.

C – *Cu privire la existența unui act care nu presupune măsuri de executare*

39 Noțiunea de acte normative care nu presupun măsuri de executare, în sensul celei de a treia ipoteze prevăzute la articolul 263 al patrulea paragraf TFUE, trebuie interpretată în lumina obiectivului acestei dispoziții, care constă, astfel cum reiese din geneza sa, în a evita ca un particular să trebuiască să încalce dreptul pentru a putea avea acces la o instanță. Or, atunci când un act normativ produce efecte în mod direct asupra situației juridice a unei persoane fizice sau juridice fără să fie necesare măsuri de executare, aceasta din urmă ar risca să fie lipsită de protecție jurisdicțională efectivă dacă nu ar dispune de o cale de atac directă în fața instanței Uniunii pentru a contesta legalitatea acestui act normativ. Astfel, în lipsa unor măsuri de executare, o persoană fizică sau juridică, deși vizată direct de actul în cauză, nu ar fi în măsură să obțină un control jurisdicțional al acestui act decât după ce a încălcat dispozițiile actului menționat prevalându-se de nelegalitatea acestora în cadrul procedurilor inițiate împotriva sa în fața instanțelor naționale (Hotărârea din 19 decembrie 2013, Telefónica/Comisia, C-274/12 P, Rep., EU:C:2013:852, punctul 27).

40 Curtea a precizat de asemenea că, atunci când un act normativ presupune măsuri de executare, controlul jurisdicțional al respectării ordinii juridice a Uniunii este asigurat, indiferent dacă respectivele măsuri provin de la Uniune sau de la statele membre. Persoanele fizice sau juridice care nu pot, din cauza condițiilor de admisibilitate prevăzute la articolul 263 al patrulea paragraf TFUE, să atace direct în fața instanței Uniunii un act normativ al Uniunii sunt protejate împotriva aplicării în

privința lor a unui asemenea act prin posibilitatea de a ataca măsurile de executare pe care le presupune acest act (Hotărârea Telefónica/Comisia, punctul 39 de mai sus, EU:C:2013:852, punctul 28).

41 Pentru a aprecia dacă un act normativ presupune măsuri de executare, trebuie să se facă o raportare la poziția persoanei care invocă dreptul la acțiune în temeiul celei de a treia ipoteze prevăzute la articolul 263 al patrulea paragraf TFUE. Așadar, nu are relevanță aspectul dacă actul în cauză presupune măsuri de executare în privința altor justițiabili. În plus, trebuie să se facă referire numai la obiectul acțiunii (Hotărârea Telefónica/Comisia, punctul 39 de mai sus, EU:C:2013:852, punctele 30 și 31).

42 Deși din jurisprudența citată la punctul 39 de mai sus reiese că noțiunea de acte normative care nu presupun măsuri de executare trebuie interpretată în lumina obiectivului acestei dispoziții, care este de a garanta o protecție jurisdicțională efectivă, aceasta nu înseamnă totuși că respectiva noțiune trebuie interpretată exclusiv în lumina acestui obiectiv. Astfel, nu este posibilă o pronunțare asupra unui criteriu obiectiv de admisibilitate, și anume condiția existenței unui act normativ care presupune măsuri de executare, răspunzând numai la întrebarea dacă reclamantul dispune de o protecție jurisdicțională efectivă.

43 Având în vedere modul de redactare a celei de a treia ipoteze prevăzute la articolul 263 al patrulea paragraf TFUE, este necesar să se examineze de asemenea dacă actul normativ în cauză „presupune” măsuri pentru punerea sa în aplicare. Acest lucru înseamnă că pot constitui măsuri de executare în sensul acestei dispoziții măsurile pe care organele sau organismele Uniunii sau autoritățile naționale le adoptă în cursul desfășurării activității obișnuite. Dacă, în cursul desfășurării activității obișnuite, organele sau organismele Uniunii și autoritățile naționale nu adoptă nicio măsură pentru a pune în aplicare actul normativ și pentru a concretiza consecințele sale pentru fiecare dintre operatorii vizați, acest act normativ nu „presupune” măsuri de executare.

44 Trebuie să se sublinieze că, potrivit modului de redactare a celei de a treia ipoteze prevăzute la articolul 263 al patrulea paragraf TFUE, nu este suficient ca actul normativ „să poată presupune” măsuri de executare, ci este necesar ca acesta „să presupună” măsuri de executare.

45 Modul de redactare a celei de a treia ipoteze prevăzute la articolul 263 al patrulea paragraf TFUE în alte versiuni lingvistice ale Tratatului FUE decât versiunea în limba franceză, precum versiunea engleză (does not entail implementing measures) sau versiunea în limba germană (keine Durchführungsmaßnahmen nach sich ziehen), confirmă că trebuie să fie vorba despre măsuri care urmează în mod natural actul normativ. Nu este suficient ca un operator să aibă posibilitatea să oblige, în mod artificial, administrația să adopte o măsură susceptibilă de a fi atacată, întrucât o astfel de măsură nu constituie o măsură pe care actul normativ o „presupune”.

46 Așadar, este necesar să se examineze dacă, în cursul desfășurării activității obișnuite, vor fi adoptate măsuri de către autorități pentru a pune în aplicare regulamentul atacat.

47 Potrivit articolului 167 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1234/2007, o restituire la export nu este acordată decât la cerere și cu condiția prezentării unei licențe de export. Articolul 4 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 612/2009 al Comisiei din 7 iulie 2009 de stabilire a normelor comune de aplicare a sistemului de restituiri la export pentru produsele agricole (JO L 186, p. 1) prevede că, cu excepția situațiilor în care se exportă mărfuri, dreptul la restituire este condiționat de prezentarea unei licențe de export cu stabilirea restituirii în avans. Astfel cum subliniază Comisia, cererea trebuie introdusă la autoritățile naționale, iar licența de export cu stabilirea restituirii în avans este de asemenea emisă de autoritățile naționale.

48 De altfel, potrivit articolului 46 alineatul (1) din Regulamentul nr. 612/2009, restituirile se achită doar de către statul membru pe al cărui teritoriu este acceptată declarația de export, la depunerea unei cereri speciale de către exportator.

49 În plus, trebuie să se sublinieze că, potrivit articolului 1 alineatul (2) litera (b) punctul (ii) din Regulamentul (CE) nr. 376/2008 al Comisiei din 23 aprilie 2008 de stabilire a normelor comune de aplicare a sistemului de licențe de import și export și de certificate de fixare în avans pentru produsele agricole (JO L 114, p. 3), se prezintă o licență sau un certificat în cazul exporturilor pentru „produsele menționate la articolul 162 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 1234/2007 pentru care s-a stabilit o restituire la export, inclusiv cu valoare zero, sau o taxă la export”.

50 În plus, potrivit articolului 1 alineatul (4) din Regulamentul nr. 376/2008, „[î]n sensul sistemului de licențe de export și de certificate de fixare în avans menționate la alineatul (1), atunci când s-a stabilit o restituire pentru produse care nu figurează în partea II a anexei II la prezentul regulament și dacă un operator nu depune o cerere de restituire, respectivul operator nu are obligația de a prezenta o licență sau un certificat pentru exportul produselor în cauză”.

51 În speță, părțile nu contestă că nu exista nicio obligație de a obține un certificat de export pentru produsele în cauză pentru a le putea exporta fără a beneficia de restituiri la export.

52 Comisia afirmă că, chiar în caz de stabilire a valorii restituirilor la export la zero printr-un regulament, „nimic nu împiedică” un operator să introducă o cerere de eliberare a unei licențe de export, întrucât, prin eliberarea unei licențe de export, potrivit articolului 7 alineatul (1) din Regulamentul nr. 376/2008, dreptul de a exporta ar fi stabilit, protejând operatorul de orice risc în cazul în care Uniunea ar decide să impună un drept suplimentar, o interdicție de a exporta sau orice altă măsură similară.

53 Cu toate acestea, întrebarea pertinentă pentru a determina dacă regulamentul atacat „presupune” măsuri de executare nu este dacă nimic nu împiedică operatorii în cauză să solicite o licență sau un certificat de export cu stabilirea în avans a restituirilor la export, ci dacă, în cursul desfășurării activității obișnuite, operatorii vor depune astfel de cereri.

54 În această privință, trebuie să se sublinieze că, dat fiind că obținerea unei licențe de export nu este obligatorie și că restituirile la export care pot fi stabilite vor fi în orice caz în valoare egală cu zero, în cursul desfășurării activității obișnuite, operatorii în cauză nu vor introduce cereri de licențe de export cu stabilirea restituirii la export în avans la autoritățile naționale.

55 În mod întemeiat, reclamanta subliniază, în memoriul în replică, faptul că riscul de introducere a unei taxe la export sau a unei interdicții de export între data cererii de licență de export și exportul propriu-zis era, teoretic, în anul 2013 în sectorul în cauză. Astfel, dat fiind că produsele în cauză beneficiaseră, până la adoptarea regulamentului atacat, de restituiri la export în valoare pozitivă, nu se putea imagina ca, într-un viitor apropiat, Comisia să introducă o taxă la export sau chiar o interdicție de export. De altfel, Comisia nu afirmă că un astfel de risc exista.

56 Pe de altă parte, Comisia recunoaște că, în sectorul păsărilor de curte, nu au existat cereri de licențe de export după stabilirea restituirilor la zero prin regulamentul atacat.

57 În măsura în care Comisia subliniază că, în sectoarele cerealelor și al zahărului, au existat cereri de licențe de export în pofida stabilirii la zero a valorii restituirilor la export, trebuie să se arate că aceasta nu furnizează niciun detaliu care să permită să se evalueze motivele pentru care operatorii din alte sectoare au introdus astfel de cereri și să se evalueze dacă situația în sectorul cărnii de pasăre era comparabilă. De altfel, Comisia a recunoscut, în cadrul ședinței, că nu existau exemple recente ale unei astfel de practici.

58 Din cauza stabilirii la zero a valorii restituirilor la export prin regulamentul atacat și în lipsa unei obligații de a prezenta o licență de export pentru a putea exporta produsele în cauză, în cursul desfășurării activității obișnuite, nicio cerere de licențe de export nu va fi prezentată autorităților naționale. În lipsa unor cereri de licențe de export cu stabilirea restituirii la export în avans, autoritățile naționale nu vor adopta nicio măsură pentru punerea în aplicare a regulamentului atacat. Acestea nu vor adopta, așadar, în cursul desfășurării activității obișnuite, astfel de măsuri. Nu va exista, prin urmare, nicio măsură care să concretizeze consecințele pe care le are regulamentul atacat în privința diferiților operatori vizați.

59 Ar fi artificial să se considere că regulamentul atacat presupune măsuri de executare numai pentru motivul că operatorii pot introduce cereri de licențe de export cu stabilirea restituirii la export în avans și să se oblige astfel autoritățile naționale să adopte măsuri de executare a regulamentului atacat, și anume acordarea de restituiri la export cu o valoare egală cu zero. Astfel, operatorii nu au niciun motiv să procedeze astfel și nu o vor face în cursul desfășurării activității obișnuite.

60 Comisia admite că ar putea părea excesiv să se impună unui operator să depună o cerere de licență de export cu singurul scop de a obține accesul la o instanță. Aceasta recunoaște de asemenea, în răspuns la o întrebare scrisă adresată în această privință de Tribunal, că, „într-o anumită măsură”, o stabilire a valorii restituirilor la export la zero într-un regulament constituie un act care, în cursul desfășurării activității obișnuite, nu va determina adoptarea niciunui act de către o autoritate pentru punerea sa în aplicare, întrucât un operator nu are nevoie *a priori* de niciun act pentru a putea exporta fără restituiri.

61 Comisia estimează totuși că, în speță, actul de executare, care nu ar fi în mod normal solicitat, ar fi putut să fie solicitat tocmai pentru a obține acces la justiție. Aceasta consideră că reclamanta ar fi putut solicita o licență de export care ar fi dat dreptul la o restituire la export în valoare de 0 euro și că aceasta ar fi putut, după ce a făcut proba exportului produselor menționate în licență, să conteste în fața instanței naționale acordarea unei restituiri cu o valoare egală cu zero, invocând pretinsa nelegalitate a regulamentului atacat.

62 Cu toate acestea, tocmai faptul că o cerere a fost depusă la o autoritate națională cu singurul scop de a putea obține acces la justiție implică faptul că această cerere nu va fi depusă în cursul desfășurării activității obișnuite. Întrucât autoritatea națională nu are altă opțiune decât să stabilească valoarea restituirilor la zero, un exportator nu poate avea niciun interes să obțină o stabilire a restituirilor de către autoritatea națională în aceste condiții decât pentru a obține, în mod „artificial”, adoptarea unui act care poate face obiectul unei căi de atac.

63 Din ceea ce precedă rezultă că regulamentul atacat nu „presupune” măsuri de executare.

64 Acest rezultat nu este repus în discuție de argumentul Comisiei potrivit căruia ar fi paradoxal ca admisibilitatea unei acțiuni să depindă de nivelul restituirilor și să se considere că, în cazul stabilirii valorii restituirilor la zero, regulamentul nu presupune măsuri de executare, în timp ce, în cazul stabilirii la un nivel mai mare de zero, actul atacabil este cel de executare la nivel național.

65 Astfel, aspectul dacă un act normativ presupune măsuri de executare trebuie examinat ținând seama de toate împrejurările speței. Trebuie amintit că, pentru a aprecia dacă un act normativ presupune măsuri de executare, trebuie să se facă o raportare la poziția persoanei care invocă dreptul la acțiune (a se vedea punctul 41 de mai sus). Este, așadar, posibil ca același regulament să poată fi contestat de anumiți operatori în fața Tribunalului, întrucât acesta îi privește direct și nu presupune măsuri de executare în privința lor, deși presupune măsuri de executare în privința altor operatori. *A fortiori*, nu este exclus ca un regulament care stabilește la zero valoarea restituirilor să nu presupună măsuri de executare, în timp ce un regulament „similar” care stabilește restituiri în valoare pozitivă presupune măsuri de executare.

66 Așadar, nu este necesară examinarea temeiniciei argumentelor reclamantei potrivit cărora, chiar dacă aceasta ar fi solicitat o licență de export cu stabilirea restituirii la export în avans, ea nu ar fi putut contesta în orice caz în fața instanței naționale actul adoptat pe plan național prin care se acordă restituiri la export în valoare egală cu zero.

67 Nu este necesar nici să se examineze argumentele reclamantei potrivit cărora aceasta este vizată în mod individual de regulamentul atacat.

68 Din tot ceea ce precedă reiese că acțiunea este admisibilă, întrucât regulamentul atacat este un act normativ care privește direct reclamanta și care nu presupune măsuri de executare.

II – *Cu privire la fond*

A – *Cu privire la primul motiv, întemeiat pe încălcarea unor norme fundamentale de procedură și pe un abuz de procedură*

69 Primul motiv cuprinde două aspecte. Primul aspect se întemeiază pe nerespectarea procedurii prevăzute de Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie (JO L 55, p. 13), iar al doilea, pe o contradicție între procedura adoptată și avizele pe care le presupune textul în cauză.

1. Cu privire la primul aspect, întemeiat pe nerespectarea procedurii prevăzute de Regulamentul nr. 182/2011

70 Reclamanta, susținută de intervenientă, consideră că, prin prezentarea proiectului regulamentului atacat numai în cursul reuniunii Comitetului de gestionare, Comisia nu a respectat normele prevăzute la articolul 3 alineatul (3) din Regulamentul nr. 182/2011. Comisia nu ar fi dat membrilor Comitetului de gestionare toate elementele care ar fi „permi[s] membrilor comitetului să examineze din timp și în mod efectiv proiectul de act de punere în aplicare și de a-și exprima opiniile” în sensul articolului 3 alineatul (3) din Regulamentul nr. 182/2011.

71 Comisia contestă argumentele reclamantei și ale intervenientei.

72 Trebuie să se sublinieze, mai întâi, că reclamanta a indicat inițial că primul motiv era întemeiat în integralitate pe un abuz de procedură.

73 Cu toate acestea, prin primul aspect al primului motiv, reclamanta invocă, în esență, o încălcare a normelor fundamentale de procedură, în sensul că Comisia nu ar fi respectat, în cadrul consultărilor Comitetului de gestionare, procedura prevăzută la articolul 3 alineatul (3) din Regulamentul nr. 182/2011. În cadrul ședinței, reclamanta confirmă că primul aspect al primului motiv era, în realitate, întemeiat pe o încălcare a normelor fundamentale de procedură, aspect de care s-a luat cunoștință în procesul-verbal al ședinței.

a) Cu privire la încălcarea pretinsă a dispozițiilor de procedură

74 Potrivit articolului 195 din Regulamentul nr. 1234/2007, Comisia este asistată de Comitetul de gestionare. Potrivit articolului 3 alineatul (2) din Regulamentul nr. 182/2011, comitetul este format din reprezentanți ai statelor membre și este prezidat de un reprezentant al Comisiei.

75 Articolul 3 alineatul (3) din Regulamentul nr. 182/2011 are următorul cuprins:

„Președintele prezintă comitetului proiectul de act de punere în aplicare ce urmează să fie adoptat de către Comisie.

Cu excepția cazurilor justificate corespunzător, președintele convoacă o reuniune nu mai devreme de 14 zile de la data prezentării proiectului de act de punere în aplicare și a proiectului de ordine de zi a comitetului. Comitetul își dă avizul cu privire la proiectul de act de punere în aplicare într-un termen pe care președintele îl stabilește în funcție de urgența proiectului. Termenele sunt proporționale și permit membrilor comitetului să examineze din timp și în mod efectiv proiectul de act de punere în aplicare și de a-și exprima opiniile.”

76 Astfel cum a explicat Comisia, procedura de consultare a Comitetului de gestionare a avut loc după cum urmează. La 16 iulie, și anume cu 2 zile înainte de reuniunea Comitetului de gestionare, Comisia a trimis prin e-mail membrilor Comitetului de gestionare un document intitulat „EU Market situation for poultry” (Situația pieței avicole a Uniunii, denumit în continuare „documentul prezentat Comitetului de gestionare”).

77 În cursul dimineții în care a avut loc reuniunea Comitetului de gestionare din 18 iulie 2013, Comisia a prezentat situația pieței avicole. În după-amiaza în care această reuniune a continuat, după ora 13.00, Comisia a prezentat Comitetului de gestionare proiectul regulamentului atacat. Era vorba despre un regulament standard în care numai cifrele fuseseră actualizate. Mai precis, era vorba de o fotocopie a regulamentului anterior de stabilire a restituțiilor la export în care mențiunile referitoare la valorile restituirilor fuseseră barate cu creionul.

78 Proiectul regulamentului atacat a fost ulterior supus la vot. Directorul general al DG Agricultură și Dezvoltare Rurală a îndeplinit formalitățile de autocertificare în aceeași zi, la ora 15.46, pentru a permite publicarea regulamentului atacat în ziua următoare în Jurnalul Oficial, pentru o intrare în vigoare și o aplicare imediate.

79 Comisia a explicat, în plus, că urma această practică pentru stabilirea restituirilor din anul 1962.

80 Mai mult, ea a subliniat că procedura și termenele nu făcuseră obiectul niciunei contestații din partea statelor membre în speță.

81 Comisia afirmă că motivele subiacente acestei practici sunt evitarea scurgerilor de informații, a perturbărilor pieței și a speculațiilor care ar pune în pericol interesele financiare ale Uniunii. Aceasta subliniază că distribuirea proiectului de măsuri după ora 13.00 se justifică prin faptul că, în temeiul articolului 16 din Regulamentul nr. 376/2008, nicio cerere de licență sau de certificat valabilă pentru aceeași zi nu poate fi depusă după ora 13.00. Comisia consideră că aceste condiții sunt absolut esențiale și că faptul de a cunoaște prin anticipare o eventuală scădere a valorii restituirilor ar permite operatorilor, prin intermediul stabilirii în avans a restituirilor, să câștige sume enorme, ca rezultat al purei speculații, în detrimentul bugetului Uniunii, determinând, în plus, puternice perturbări ale piețelor. Comisia arată de asemenea că operatorii sunt informați cu privire la măsuri înainte de publicarea acestora de diferitele organisme profesionale care iau legătura cu administrațiile lor naționale.

82 Reclamanta consideră că argumentele invocate de Comisie nu justifică prezentarea proiectului regulamentului atacat numai în cursul reuniunii și că nu se poate prezuma că exista un risc de scurgeri de informații.

83 Așadar, trebuie să se examineze dacă modul în care Comisia a procedat la adoptarea regulamentului atacat este conform regulilor prevăzute la articolul 3 alineatul (3) din Regulamentul nr. 182/2011.

84 Trebuie să se înceapă prin examinarea aspectului dacă Regulamentul nr. 182/2011 permite, în principiu, ca un proiect de regulament să poată fi prezentat Comitetului de gestionare în cadrul reuniunii.

85 Articolul 3 alineatul (3) al doilea paragraf prima teză din Regulamentul nr. 182/2011 prevede un termen de cel puțin 14 zile între data prezentării proiectului de act de punere în aplicare și data reuniunii Comitetului de gestionare, care trebuie respectat „[cu] excepția cazurilor justificate corespunzător”.

86 Este posibil, așadar, să se deroge de la regula prezentării proiectelor de regulament cu 14 zile înainte de data reuniunii Comitetului de gestionare, fără ca Regulamentul nr. 182/2011 să prevadă un termen minim care trebuie respectat. Din cauza formulării „[cu] excepția cazurilor justificate corespunzător” care figurează la începutul primei teze a articolului 3 alineatul (3) al doilea paragraf din Regulamentul nr. 182/2011, această primă teză nu se opune unei prezentări a unui proiect de regulament în cadrul reuniunii.

87 Articolul 3 alineatul (3) al doilea paragraf a doua teză din Regulamentul nr. 182/2011 prevede că Comitetul de gestionare își dă avizul cu privire la proiectul de act de punere în aplicare „într-un termen pe care președintele îl stabilește în funcție de urgența proiectului”. Reclamanta a afirmat, în esență, în cadrul ședinței, că din această formulare rezulta că trebuia întotdeauna să existe un termen și că acesta nu putea să fie egal cu zero, astfel încât o prezentare a proiectului regulamentului care trebuie adoptat în cadrul reuniunii ar fi exclusă.

88 În această privință, Comisia a subliniat în mod întemeiat, în cadrul ședinței, că, chiar în cazul prezentării proiectului care trebuie adoptat în cadrul reuniunii, membrii Comitetului de gestionare dispuneau întotdeauna de „un moment” pentru a examina textul. Astfel, chiar în cazul prezentării unui proiect de regulament în cadrul reuniunii, votul nu are loc în mod concomitent cu prezentarea proiectului, ci întotdeauna după scurgerea unui anumit interval de timp, de câteva minute sau de câteva sferturi de oră cel puțin. Prezentarea în cursul reuniunii nu înseamnă, așadar, că termenul este zero pentru avizul Comitetului de gestionare.

89 Nici articolul 3 alineatul (3) al doilea paragraf a treia teză din Regulamentul nr. 182/2011, potrivit căreia „[t]ermenele sunt proporționale și permit membrilor comitetului să examineze din timp și în mod efectiv proiectul de act de punere în aplicare și de a-și exprima opiniile” nu se opune unei prezentări a proiectului de regulament în cadrul reuniunii. Astfel, atunci când un termen de câteva minute sau, după caz, de câteva sferturi de oră între prezentarea proiectului de regulament Comitetului de gestionare și trecerea la vot este suficient pentru a permite membrilor comitetului să examineze în mod efectiv proiectul de act de punere în aplicare și să își exprime opiniile, un astfel de termen poate fi „proporțional” în sensul articolului 3 alineatul (3) al doilea paragraf a treia teză din Regulamentul nr. 182/2011.

90 Formularea potrivit căreia membrii Comitetului de gestionare trebuie să aibă posibilitatea să examineze proiectul „din timp” trebuie interpretată în lumina faptului că termenul trebuie, potrivit aceleiași dispoziții, să fie „proporțional”. Formularea „din timp” nu înseamnă în mod necesar că proiectul de regulament trebuie prezentat Comitetului de gestionare înainte de data reuniunii. Atunci când un termen de câteva minute sau, după caz, de câteva sferturi de oră este „proporțional”, având în vedere circumstanțele, această prezentare trebuie considerată o prezentare care a fost efectuată „din timp”, în sensul articolului 3 alineatul (3) al doilea paragraf a treia teză din Regulamentul nr. 182/2011.

91 Din ceea ce precedă rezultă că articolul 3 alineatul (3) din Regulamentul nr. 182/2011 nu se opune, în principiu, unei prezentări a unui proiect de regulament în cadrul reuniunii.

92 Așadar, trebuie să se examineze dacă exista, pentru adoptarea regulamentului atacat, o justificare suficientă care permitea să nu se respecte termenul de 14 zile care trebuie respectat, „[cu] excepția cazurilor justificate corespunzător”, și dacă prezentarea în cadrul reuniunii Comitetului de gestionare a permis în speță membrilor Comitetului de gestionare să examineze în mod efectiv proiectul de act de punere în aplicare și să își exprime opiniile.

93 În această privință, trebuie amintit, mai întâi, că Comisia a trimis membrilor Comitetului de gestionare prin e-mail, cu 2 zile înainte de reuniune, documentul prezentat Comitetului de gestionare, și anume o prezentare privind situația pieței avicole. Acest document, care a fost prezentat de reclamantă în anexa la cererea introductivă, a permis statelor membre să se informeze cu privire la situația pieței și să își formeze propria opinie cu privire la aceasta. Având în vedere conținutul acestui document, intervalul de timp dintre trimiterea acestuia din urmă și data reuniunii era suficient pentru a permite membrilor Comitetului de gestionare să ia cunoștință în mod util de elementele care figurează în acesta, să își formeze o opinie cu privire la situația pieței și să pregătească eventuale întrebări pe care să le adreseze Comisiei în această privință cu ocazia reuniunii Comitetului de gestionare. Se impune să se sublinieze că articolul 3 alineatul (3) din Regulamentul nr. 182/2011 nu prevede un termen special pentru trimiterea unor astfel de documente. Așadar, termenul de 14 zile prevăzut la articolul 3 alineatul (3) al doilea paragraf prima teză din Regulamentul nr. 182/2011 privește numai prezentarea proiectului de act de punere în aplicare și a proiectului de ordine de zi.

94 În plus, se impune să se sublinieze că din anexa 9 la cererea introductivă rezultă că invitația și ordinea de zi referitoare la reuniunea Comitetului de gestionare din 18 iulie 2013 datează din 3 iulie 2013. Reclamanta nu afirmă că termenul de 14 zile dintre data prezentării proiectului de act de punere în aplicare și data reuniunii Comitetului de gestionare, prevăzut la articolul 3 alineatul (3) al doilea paragraf prima teză din Regulamentul nr. 182/2011 nu a fost respectat în speță.

95 Membrii Comitetului de gestionare știau, de la primirea ordinii de zi a Comitetului de gestionare, că va fi prezentată, în cursul dimineții reuniunii, situația pieței cărnii de pasăre și a ouălor și că, după ora 13.00, Comitetul de gestionare ar fi invitat să își dea avizul cu privire la un proiect de regulament de stabilire a restituirilor la export în sectorul cărnii de pasăre. Această împrejurare a lăsat suficient timp membrilor Comitetului de gestionare, dacă doreau, să ia legătura cu operatorii vizați sau cu organismele profesionale pentru a le adresa întrebări cu privire la avizul lor referitor la situația pieței și la valoarea restituirilor la export pe care o considerau ca fiind adecvată sau să se informeze prin intermediul unor surse accesibile în mod public cu privire la situația pieței.

96 În continuare, prezentarea Comisiei privind situației pieței, în dimineața reuniunii Comitetului de gestionare din 18 iulie 2013, a dat statelor membre posibilitatea de a avea un schimb de puncte de vedere și de a solicita Comisiei toate clarificările dorite cu privire la situația pieței.

97 În sfârșit, Comisia a prezentat proiectul regulamentului atacat în după-amiaza acestei reuniuni. În ceea ce privește acest proiect, trebuie amintit că era vorba despre un regulament standard în care numai cifrele fuseseră actualizate (a se vedea punctul 77 de mai sus). Din anexa 10 la cererea introductivă reiese că proiectul regulamentului atacat, astfel cum a fost prezentat Comitetului de gestionare era o fotocopie a regulamentului anterior, în care noile valori ale restituirilor propuse fuseseră adăugate de mână. În plus, din acest document reiese că, în afară de actualizarea valorii restituirilor, numai modificările pur formale au fost efectuate precum actualizarea datei și a numărului regulamentului.

98 Singura informație care a fost adăugată în după-amiaza reuniunii din 18 iulie 2013, în plus față de cele de care aveau cunoștință membrii Comitetului de gestionare, era, așadar, valoarea exactă a restituirilor propuse de Comisie. Așadar, nu era necesar ca termenul stabilit de președintele Comitetului de gestionare să fie suficient pentru a studia textul regulamentului, ci numai pentru a lua cunoștință de faptul că valoarea propusă de Comisie era zero și de a-și forma o opinie cu privire la această propunere.

99 Având în vedere împrejurarea că membrii Comitetului de gestiune au avut la dispoziție suficient timp, înainte de data reuniunii, pentru a-și forma o opinie cu privire la situația pieței și că situația pieței fusese, în plus, prezentată în dimineața reuniunii, aceștia au fost în măsură să dea imediat un aviz cu privire la propunerea Comisiei de a stabili la zero valoarea restituirilor.

100 În plus, nimic nu împiedica statele membre să ceară explicații suplimentare Comisiei și să o invite să justifice în mod mai detaliat propunerea sa de a stabili la zero valoarea restituirilor la export. Statele membre au avut de asemenea posibilitatea de a lua cuvântul pentru a explica celorlalți membri ai Comitetului de gestionare că considerau că această stabilire la zero nu era justificată din punctul de vedere al situației pieței. Reclamanta nu afirmă că un membru al Comitetului de gestionare a dorit să contribuie la dezbatere și că a fost împiedicat să o facă pentru motivul că nu era suficient timp. La rândul său, Comisia subliniază că nu a limitat timpul afectat luărilor de cuvânt ale statelor membre și că a furnizat, ca de obicei, un răspuns la toate întrebările adresate.

101 În plus, este necesar să se sublinieze că, astfel cum a explicat Comisia, fără a fi contrazisă cu privire la acest punct de reclamantă, niciun membru al Comitetului de gestionare nu a ridicat obiecțiuni în ceea ce privește prezentarea proiectului regulamentului atacat numai în cadrul reuniunii, nici în ceea ce privește termenul dintre prezentarea proiectului regulamentului atacat și supunerea sa la vot.

102 În cadrul ședinței, reclamanta a afirmat că, atunci când statele membre au primit elementele cu privire la situația pieței cu 2 zile înainte de reuniunea Comitetului de gestionare, acestea ar fi putut considera că, ținând seama de evoluția pieței, Comisia ar propune menținerea valorii restituirilor la export la același nivel precum în regulamentul anterior. Potrivit reclamantei, adăugarea cifrei zero în cadrul reuniunii Comitetului de gestionare ar fi schimbat totul.

103 În această privință, este necesar să se menționeze că, dacă un membru al Comitetului de gestionare consideră, având în vedere prezentarea situației pieței comunicate cu 2 zile înainte de data reuniunii, că evoluția situației pieței nu dă naștere unei modificări a valorii restituirilor la export și, în după-amiaza reuniunii Comitetului de gestionare, află că Comisia propune stabilirea la zero a valorii restituirilor, acesta are posibilitatea, în temeiul articolului 3 alineatul (4) din Regulamentul nr. 182/2011, să propună modificări și, în special, să lase neschimbată valoarea restituirilor stabilită prin regulamentul anterior.

104 Deși reclamanta afirmă că statele membre nu au avut timpul să se coordoneze, aceasta nu afirmă că un stat membru s-a opus unei prezentări a proiectului regulamentului atacat pentru vot. Trebuie să se sublinieze că revine statelor membre, iar nu reclamantei, să decidă dacă au nevoie de mai mult timp pentru a avea ocazia să se coordoneze. Pe de altă parte, fiecare stat membru a avut posibilitatea să ia cuvântul și să explice celorlalte state membre motivele pentru care considera nejustificată stabilirea la zero a restituirilor la export, invitând astfel celelalte state membre să voteze împotriva proiectului regulamentului atacat.

105 Reclamanta apreciază că faptul că autocertificarea a putut fi efectuată de directorul general al DG Agricultură și Dezvoltare Rurală după ora 15.46 în aceeași zi demonstrează lipsa unei dezbateri serioase cu privire la subiectul restituirilor la export.

106 În această privință, trebuie să se constate că reclamanta nu poate impune ca membrii Comitetului de gestionare să consacre un anumit timp dezbaterii.

107 Revine Comisiei sarcina de a expune situația pieței și de a da membrilor Comitetului de gestionare ocazia să adreseze întrebări și să își exprime opiniile cu privire la propunerea de regulament de punere în aplicare. Atunci când puține state membre doresc să adreseze o întrebare sau să ia cuvântul pentru a-și prezenta observațiile, dezbaterea se poate termina foarte repede. Aceasta nu înseamnă că membrilor Comitetului de gestionare nu li s-a permis în mod efectiv să își exprime opiniile, în sensul

articolului 3 alineatul (3) din Regulamentul nr. 182/2011. În plus, trebuie amintit că situația pieței fusese prezentată și discutată în dimineața reuniunii Comitetului de gestionare și că numai valoarea exactă a restituirilor propuse de Comisie a fost dezbătută în cursul după-amiezii.

108 Din ceea ce precedă rezultă că, în speță, termenul dintre prezentarea proiectului de regulament atacat și supunerea la vot era suficient pentru a permite membrilor Comitetului de gestionare să examineze în mod efectiv proiectul menționat și să își exprime opiniile.

109 În continuare, este necesar să se amintească faptul că, potrivit articolului 3 alineatul (3) al doilea paragraf a doua teză din Regulamentul nr. 182/2011, termenul pentru avizul Comitetului de gestionare este stabilit de președintele acestui comitet în funcție de urgența proiectului.

110 În cadrul ședinței, reclamanta a arătat, în esență, că, contrar situației care a determinat pronunțarea Hotărârii din 14 ianuarie 1987, Germania/Comisia (278/84, Rec., EU:C:1987:2), pe care s-a bazat Comisia, în speță, nu exista o importantă perturbare a pieței care ar fi putut justifica prezentarea proiectului regulamentului atacat numai în cadrul reuniunii.

111 În această privință, trebuie să se constate că, desigur, Comisia nu a menționat existența unei urgențe în sensul că situația pieței ar fi fost astfel încât necesita o modificare urgentă a valorii restituirilor. O astfel de situație ar fi permis de altfel Comisiei, în temeiul articolului 164 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1234/2007, să modifice valoarea restituirilor în intervalul dintre două stabiliri periodice fără asistența Comitetului de gestionare.

112 Prin regulamentul atacat, Comisia a procedat la o stabilire periodică a valorii restituirilor la export, iar faptul că a înscris, la 3 iulie 2013, acest punct pe ordinea de zi a reuniunii din 18 iulie 2013 dovedește că ea nu a considerat că exista o urgență deosebită pentru a adapta valoarea restituirilor.

113 Cu toate acestea, astfel cum subliniază Comisia, nu există nicio contradicție între caracterul periodic al stabilirii restituirilor la export și faptul că, în ziua stabilirii menționate, există o necesitate de a interveni rapid, în extremă urgență.

114 Din formularea articolului 3 alineatul (3) al doilea paragraf a doua teză din Regulamentul nr. 182/2011 rezultă că revine președintelui Comitetul de gestionare și, așadar, unui reprezentant al Comisiei sarcina să decidă cu privire la caracterul urgent. Examinarea Tribunalului este limitată la examinarea existenței unei erori vădite de apreciere sau a unui abuz de putere (a se vedea în acest sens Hotărârea Germania/Comisia, punctul 110 de mai sus, EU:C:1987:2, punctul 13).

115 Trebuie să se constate că procedura urmată de Comisie este de natură să evite orice risc legat de o eventuală posibilitate de scurgeri de informații. Astfel, comunicarea proiectului de regulament conținând cifrele numai după ora 13.00 în ziua votului Comitetului de gestionare și a adoptării regulamentului atacat permite evitarea oricărui risc ca un operator, după ce a aflat că Comisia urma să propună o scădere a valorii restituirilor, să poată depune cereri de licențe și certificate de export cu stabilirea în avans a restituirilor la export pentru care ar fi aplicabile valorile anterioare ale restituirilor. Astfel cum a explicat Comisia, aceasta are un interes legitim să evite astfel de speculații, care ar putea dăuna intereselor financiare ale Uniunii. Procedura urmată de Comisie garantează că regulamentul care stabilește noua valoare a restituirilor va putea intra în vigoare în ziua următoare reuniunii Comitetului de gestionare și că valoarea exactă propusă va fi comunicată numai la un moment la care nicio cerere de restituiri valabilă pentru aceeași zi nu va mai putea fi depusă.

116 În plus, trebuie să se constate că Comisia a subliniat, în răspuns la o întrebare scrisă privind practica obișnuită pe care o urma, că serviciile sale prezentau în general propunerea lor referitoare la valoarea restituirilor la export ierarhiei cu numai 2 zile înaintea reuniunii Comitetului de gestionare și că decizia ierarhiei era luată în general în ziua anterioară reuniunii Comitetului de gestionare. Din aceasta rezultă că Comisia nu a putut trimite proiectul regulamentului atacat conținând valorile

propuse în același timp cu proiectul regulamentului atacat, întrucât ea însăși nu luase încă o decizie cu privire la valorile pe care urma să le propună. Comisia are un interes legitim să facă astfel încât, chiar în cadrul unei stabiliri periodice a restituirilor la export, să ia în considerare datele cele mai recente posibil disponibile până la data reuniunii Comitetului de gestionare. Din documentul prezentat Comitetului de gestionare reiese că Comisia a luat în considerare date foarte recente. Astfel, acest document conține un tablou privind licențele și certificatele de export pentru săptămâna 8-14 iulie 2013, ceea ce dovedește o actualizare a datelor cu câteva zile înainte de reuniunea Comitetului de gestionare.

117 Alegerea Comisiei de a stabili ea însăși propunerea sa referitoare la valoarea restituirilor la export numai în ziua anterioară reuniunii Comitetului de gestionare nu poate fi criticată. De altfel, reclamanta nu a invocat faptul că Comisia ar fi trebuit să ia propria decizie cu privire la propunerea sa mai devreme.

118 În plus, trebuie să se sublinieze că o trimitere a proiectului regulamentului atacat fără valorile propuse nu ar avea niciun sens. Astfel, întrucât regulamentul atacat corespunde unui regulament standard în care numai cifrele fuseseră actualizate, statele membre cunoșteau dinainte textul regulamentului atacat, cu excepția valorilor restituirilor.

119 Termenul pentru avizul Comitetului de gestionare era, așadar, proporțional și aprecierea caracterului urgent de către Comisie nu este viciată nici de o eroare vădită de apreciere, nici de un abuz de putere.

120 Din toate considerațiile de mai sus rezultă că Comisia nu a săvârșit o încălcare a articolului 3 alineatul (3) din Regulamentul nr. 182/2011.

[omissis]

B – *Cu privire la al doilea motiv, întemeiat pe un viciu de procedură și pe necompetență [omissis]*

201 În ceea ce privește argumentul potrivit căruia regulamentul interior al Comisiei nu prevede în mod formal că o subdelegare acordată în anul 2004 este valabilă și în 2013, întrucât delegatarii și delegații s-au schimbat, trebuie să se sublinieze următoarele.

202 O abilitare sau o subdelegare nu este acordată unei persoane fizice, ci unei persoane care exercită o funcție, și anume membrul Comisiei responsabil pentru un domeniu precis sau directorul general al unei direcții generale determinate. Astfel, aceasta rămâne valabilă în cazul schimbării persoanelor care exercită o funcție.

203 Contrar a ceea ce pare să susțină reclamanta, nu este necesar ca regulamentul interior al Comisiei să prevadă în mod explicit că o subdelegare dată rămâne valabilă după schimbarea persoanelor care au acționat în calitate de delegatar sau de delegat. Astfel, posibilitatea de a acorda abilitări sau subdelegări urmărește să descarce colegiul comisarilor sau membrul Comisiei în cauză de decizii care nu necesită intervenția colegiului sau a comisarului în cauză. Decizia de a acorda o abilitare sau o subdelegare urmărește repartizarea competențelor în cadrul Comisiei și nu este vorba de o dovadă de încredere care privește o persoană fizică precisă. Cu excepția unei decizii contrare specifice, nicio competență nu este atribuită *ad personam*. În speță, deciziile de abilitare și de subdelegare vizează membrul Comisiei responsabil în materie de agricultură și dezvoltare rurală și directorul general al DG Agricultură și Dezvoltare Rurală, iar nu anumite persoane desemnate nominal.

[omissis]

Pentru aceste motive,

TRIBUNALUL (Camera a cincea)

declară și hotărăște:

1) Respinge acțiunea.

2) Tilly-Sabco suportă propriile cheltuieli de judecată, inclusiv pe cele aferente procedurii privind măsurile provizorii.

3) Comisia Europeană suportă propriile cheltuieli de judecată, inclusiv pe cele aferente procedurii privind măsurile provizorii.

4) Doux SA suportă propriile cheltuieli de judecată.

5) Republica Franceză suportă propriile cheltuieli de judecată efectuate în calitate de intervenientă în procedura privind măsurile provizorii.

Dittrich Schwarcz Tomljenović

Pronunțată astfel în ședință publică la Luxemburg, la 14 ianuarie 2016.

Semnături